

बहुकुटुंबितिकश्यपस्य ॥ ६९ ॥ आर्यापवादः कृत्तिकास्वभिशपापादिति भरद्वाजस्य ॥ ७० ॥ हीनवत्तत्वं गोतमस्य चमतं त्रिकौशेयं कुशारजुः तया निर्द्वैतं कौशेयं पाटितसंधानं त्रीणि कौशेयानियस्मिन्

कश्यपवाच नैतस्येह यथास्माकं चत्वारश्च सहोदराः ॥ देहिदेहीति भिक्षंति तेन पीवाञ्छुना सह ॥ ६९ ॥ भरद्वाज उवाच नैतस्येह यथास्माकं ब्रह्मवं
धोरचेतसः ॥ शोको भार्यापवादेनेन पीवाञ्छुना सह ॥ ७० ॥ गोतम उवाच नैतस्येह यथास्माकं त्रिकौशेयं चरं कवं ॥ एकैकं वै त्रिवर्षीयं तेन पीवाञ्छु
ना सह ॥ ७१ ॥ भीष्म उवाच अथ हृष्ट्वा परिब्राट्स तान्महर्षीन् शुना सह ॥ अभिगम्य यथा न्यायं पाणिस्पर्शमथाचरत् ॥ ७२ ॥ परिचर्यां वनेनां तु क्षुत्प्रती
घातकारिकां ॥ अन्योन्येन निवेद्याथ प्रातिष्ठंत सैव ते ॥ ७३ ॥ एक निश्चयकार्याश्च व्यचरंत वनानि ते ॥ आददानाः समुद्धृत्य मूलानि च फलानि च ॥ ७४ ॥ क
दाचिद्विचरंत स्ते वृक्षैरविरलैर्वृतां ॥ शुचिवारिप्रसन्नो दांददशुः पद्मिनीं शुभां ॥ ७५ ॥ बालादित्यवपुः प्रस्थैः पुष्करैरुपशोभितां ॥ वैदूर्यवर्णसदृशैः पद्मपत्रैरथा
वृतां ॥ ७६ ॥ नानाविधैश्च विहगैर्जलप्रकरसेविभिः ॥ एकद्वारामनादेयां सूपतीर्थमकदमां ॥ ७७ ॥ वृषादभिप्रयुक्ततुल्यविकृतदर्शना ॥ यातुधानीति
विख्याता पद्मिनीतामरक्षत ॥ ७८ ॥ पशुसखसहायास्तु विसार्थं ते महर्षयः ॥ पद्मिनीमभिजग्मुस्ते सर्वे कृत्याभिरक्षितां ॥ ७९ ॥ ततस्ते यातुधानीं तां हृष्ट्वा विकृत
दर्शनां ॥ स्थितां कमलिनीतीरे कृत्यामचूर्महर्षयः ॥ ८० ॥ एकातिष्ठसि काचत्वं कस्यार्थं किं प्रयोजनं ॥ पद्मिनीतीरमाश्रित्य ब्रूहि त्वां किं चिकीर्षसि ॥ ८१ ॥
यातुधान्युवाच यास्मिंसास्म्यनुयोगामेन कर्तव्यः कथंचन ॥ आरक्षिणीमां पद्मिन्या वित्तसर्वतपोधनाः ॥ ८२ ॥ ऋषय ऊचुः सर्वे एव क्षुधाताः स्मन
चान्य किंचिदस्ति नः ॥ भवत्याः संमते सर्वे गृहीयाम विसान्युत ॥ ८३ ॥ यातुधान्युवाच समयेन विसानीतो गृहीध्वं कामकारतः ॥ एकैको नाम मे प्रो
क्ता ततो गृहीतमाचिरं ॥ ८४ ॥ भीष्म उवाच विज्ञाय यातुधानीं तां कृत्याद्यैषिणीम् ॥ अत्रिः क्षुधापरीतामा ततो वचनमब्रवीत् ॥ ८५ ॥

कुशीफाले कुशारजु रिति मेदिनी रांकवंरं कोऽर्गं विशेषस्य चर्मतदपि त्रिवर्षीयं अतिजीर्णं ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ परिचर्यां किरिष्यामि कुर्वित्यन्योन्यमुक्तेत्यर्थः ॥ ७३ ॥ एकह्रस्व एव निश्चयः कार्यं च येषांते ॥ ७४ ॥
॥ ७५ ॥ ७६ ॥ उपतीर्थमवतरणमार्गः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ नामार्थद्वारा सामर्थ्यं ज्ञात्वा अस्माकं वैषिणीयमिति विज्ञायेत्यर्थः ॥ ८५ ॥